

“... de Montserrat estel”

Tarragona, 27 de maig de 2025

Estimats joves, que la pau, l'alegria i la força del Crist Ressuscitat siguin amb tots vosaltres.

Com a arquebisbes i bisbes de les Esglésies que tenen la seu a Catalunya us saludem de tot cor. Diu l'Escriptura: **“Jove viu la joventut amb alegria i sigues feliç”** (Coh 11,9a), i ben bé aquest és el nostre desig: que l'alegria de Déu abundi en els vostres cors i guii cada dia les vostres passes, perquè sou l'esperança de l'Església i del món. Ja deia encertadament sant Joan Pau II: **«La joventut és un bé de tots, un bé de la humanitat mateixa, en vosaltres hi ha l'esperança, perquè pertanyeu al futur i el futur us pertany¹»**.

Ens adrecem a vosaltres amb motiu del Mil·lenari de la fundació del monestir de Montserrat, perquè, tal com ens recorda Mn. Cinto Verdaguer en el cant del Virolai, cantant a la Mare de Déu, «amb vostre nom comença nostra història i és Montserrat el nostre Sinaí». Quin goig per a tots nosaltres alçar els nostres ulls a la santa muntanya i contemplar la Moreneta, i des d'ella contemplar el rostre del Crist! Quanta gent, quants cors, quantes generacions han mirat a Montserrat i, pelegrinant vers el monestir, als peus de la Mare de Déu han trobat el consol, la pau, l'esperança i la fortalesa que només Déu ens pot donar.

En un esclat d'espontaneïtat i alegria Jesús proclama: **“Feliços els qui acullen la paraula de Déu i la guarden”** (Lc.11,28). D'entre tots els qui han viscut aquesta benaurança destaca de manera singular, aquella jove de Natzaret, Maria, que escoltà dels llavis de l'àngel Gabriel aquelles paraules que ressonaran per sempre en la història de la humanitat: **“Déu te guard plena de Gràcia, el Senyor és amb tu”** (Lc.1,28). Ella, en la seva joventut, fou escollida, estimada i cridada a fer de la seva vida una autèntica benedicció per totes les generacions.

¹ Carta Apostòlica *Dilecti Amici*, de Joan Pau II en ocasió de l'Any Internacional de la Joventut, 31 de març de 1985.

Déu escull els joves com a protagonistes privilegiats del seu projecte

*El Senyor digué al profeta Jeremies: No diguis “soc massa jove”,
ves on jo et diré i digues el que jo t’indicaré. No tinguis por, jo
seré al teu costat (Jr.1,7-8)*

Perquè –ho sabies?– Déu escull de manera preferent als joves per dur a terme els seus plans. L’Escriptura n’està plena d’exemples: Josep “el somiador”, un dels últims fills de Jacob, serà qui, malgrat una vida difícil des de jove, acabarà sent instrument de la salvació de Déu envers el seu poble (Gn.37-45); Samuel, un jovenet al servei del culte fou cridat per convertir-se en un dels profetes més impactants que mai hi ha hagut a Israel (1Sa.3); Ruth, que malgrat la seva inexperiència i fragilitat amb fidelitat i treball construirà la genealogia messiànica (Rt.1-4); David, el més petit de de casa seva, fou ungit i escollit per guiar vers la grandesa al poble de Déu (1Sa.16); Esther, que malgrat la seva joventut ho arriscà tot per protegir els israelites dels seus enemics durant l’exili (Est.3-8); Daniel, un jove atrevit i capaç que sorprendrà a tots amb la seva saviesa i creativitat (Dn.1-13)... i podríem seguir! Déu escull els joves per dur a terme els seus projectes i miracles! Així ho ha fet al llarg de la història i ho continua fent avui!

Joves, Déu us estima i us crida a una vida plena i feliç. Una crida que feliçment troba resposta en molts de vosaltres, que desitgeu seguir aportant els fruits dels vostres talents, competències i creativitat, tot assumint responsabilitats². Una vida compromesa i entregada és el millor signe i la manifestació més clara d’un cor feliç i realitzat. Els reptes que afrontem en el nostre present, sols seran superats des de la suma dels cors generosos i esperançats, que moguts per la fe i l’amor volen fer d’aquest mon un lloc millor, responent amb compromís i serietat al projecte que Déu té sobre cadascun de nosaltres.

² Cf. Document final de la XV Assemblea General ordinària “Els joves, la fe i el discerniment vocacional” celebrat a Roma del 3 al 28 d’octubre del 2018: “Els joves desitgen aportar els fruits dels seus talents, competències i creativitat, tot assumint responsabilitats. [...] L’enfocament dels joves segueix sovint camins inèdits aprofitant les potencialitats de la comunicació digital en forma de mobilització i pressió política: difusió de models de vida i de consum crítics i solidaris, atents al medi ambient; noves formes de compromís i participació en la societat i en la política, noves modalitats d’assistència social com a garantia per a les persones més dèbils (Sínodo sobre els Joves, 52)”

L'alegria de la vocació

“Tots els fidels cristians, de qualsevol condició i estat, dotats de tants i de tan grans mitjans de salvació, són cridats pel Senyor, cadascú pel seu camí, a la perfecció de santedat amb que el mateix Pare del cel és perfecte” (Lumen Gentium³, 11)

Déu et coneix profundament. Com diu el profeta: **“porto el teu nom escrit al palmell de la meva mà”** (Is.49,16). Té el teu nom en el seu cor i en els seus llavis, i et crida. Et crida a una vida de donació i felicitat. Una crida que ens interpel·la seriosament, profundament. En el recent Congrés de les Vocacions celebrat el passat mes de febrer a Madrid ressonava amb força la pregunta: *per a qui soc jo*⁴? És vital, és essencial poder respondre a aquesta pregunta. Déu que ens coneix millor que nosaltres mateixos ens ajuda i acompanya a trobar la resposta. És Ell qui desvetlla el do d'una vocació que omple de sentit la vida. Qui soc jo? Per a què he nascut? Quin sentit té la meva vida? Com puc ser feliç i fer feliços els qui m'envolten? Son preguntes perennes que es repeteixen generació rere generació.

Un jove que es deia Agustí, va viure de manera intensa i convulsa la seva primera joventut provant de tot per trobar les respostes a aquestes preguntes. Cansat i desanimat, un dia va entrar en el silenci del cor i va sentir una veu que el cridava i llavors va trobar finalment el que havia estat cercant tota la seva vida. Aquest jove que va viure en el s. V ens deixa escrit en la seva autobiografia: **“Ens vas fer per a tu Senyor i el nostre cor resta inquiet fins que no reposa en Tu”** (Confessions,1,1,1). Aquest jove, després d'un recorregut vital serà el bisbe d'Hipona, conegut com Sant Agustí, i fou un dels Pares de l'Església més brillants de tots els temps. Quan trobem la nostra vocació, sigui quina sigui, segons el cor de Déu, brillem com estels, tot s'il·lumina i som capaços de donar la millor versió de nosaltres mateixos. Jove, escolta el teu cor, escolta la veu de Déu que t'estima i et crida a viure l'aventura de ser realment tu mateix.

El papa Lleó (ell mateix pertany a l'Orde de Sant Agustí), en un discurs adreçat als joves, citant a al sant bisbe d'Hipona, els preguntava: “... per què trigues tant a seguir el qui et crida? Quan estàs segur de la recompensa, per què dubtes del dia? Compte! No et privis per les teves dilacions de la promesa que Ell et vol regalar”⁵.

³ Constitució dogmàtica sobre l'Església *Lumen gentium*, del Concili Vaticà II.

⁴ Exhortació Apostòlica *Christus vivit*, 286, del papa Francesc, 15 de març de 2019.

⁵ Homília de Sant Agustí 87,6.

Reptes, dificultats i ferides. No esteu sols!

El goig i l'esperança. El plor i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot el dels pobres i afligits, són també el goig i l'esperança, el plor i l'angoixa dels deixebles del Crist (Gaudium et Spes⁶, 1)

El papa Francesc en un encontre amb Teòlegs de tot el món celebrat a Roma el desembre del 2024 deia que *“la història està habitada per la bellesa i a la vegada ferida pel mal”*⁷. I això que és perfectament vàlid per a la història universal, també ho és per a la història de cadascun de nosaltres. És cert que en el cor de cadascú hi ha una bellesa única i preciosa, però també és cert que hi ha ferides, que pel seu pes i la seva duresa deixen moltes persones arran de camí. I no pocs d'ells són joves. Això està actualment molt present en la nostra societat occidental. Com a bisbes, ens preocupa, i molt, aquest patiment. Són ferides que neixen d'una manca d'amor i d'unes solituds cruels i pesants que angosten i ofeguen fins a límits extrems. I ens preocupa molt constatar que aquestes ombres de tristesa, desencís i desesperació pesen en el cor de molts joves. Us diem, amb el cor a la mà: No esteu sols! Vosaltres, que per edat i natura, esteu plens d'energia, de somnis, d'il·lusions, de projectes, de ganes de viure, no deixeu que cap ombra que neix de la mentida o del mal enfosqueixi el vostre present i apagui el vostre horitzó vital! No esteu sols! Crist ens diu: **“Jo soc amb vosaltres, dia rere dia, fins a la fi del món”** (Mt.28,20), i amb Ell, està també la seva Església, la comunitat de creients, on com a germans en la fe caminem junts, ens acompanyem, ens ajudem, on **“riem amb els qui riuen i plorem amb els qui ploren”** (Rm.12,15), perquè som la família de la fe, som comunitat i signe visible de comunió.

En el Sínode de Joves es va constatar que *“... no pocs joves no demanen res a l'Església perquè per a ells no és significativa i fins i tot alguns demanen que els deixin en pau perquè la consideren un destorb”*⁸ (sínode sobre els Joves, 53). Acol·lim aquestes reflexions, i hem de dir-vos amb sinceritat que ens interpel·len seriosament. Volem que sentiu l'Església com la vostra casa, oberta, acollidora, amable, on

⁶ Constitució pastoral sobre l'Església en el món contemporani Gaudium et spes, del Concili Vaticà II.

⁷ Intervenció del Papa Francesc en la Conferència internacional sobre el futur de la Teologia, Roma 9 de desembre del 2024.

⁸ Document final de la XV Assemblea General ordinària “Els joves, la fe i el discerniment vocacional” celebrat a Roma del 3 al 28 d'octubre del 2018.

tothom hi té cabuda i on tothom és estimat tal com Déu ens estima (Jn.13,34). Volem que l'Església, que les comunitats parroquials siguin per vosaltres espai d'encontre, de reconciliació, de descans, d'estímul i de creixement, de pregària, de fraternitat, on alimentats per la Paraula de Déu, per l'Eucaristia i per la vida en comunitat, trobeu el que el vostre cor anheia. On pugueu descobrir i viure intensament l'experiència de l'Amor de Déu. Volem que l'Església sigui l'espai d'encontre viu i real entre tu i el Crist.

Maria, model de jove entregada i generosa

Maria es va aixecar i es va posar en camí, convençuda que el pla de Déu era el millor projecte per a la seva vida. (Missatge del Papa Francesc per la JMJ de Lisboa⁹)

Tornant a posar els ulls en Maria, veiem com ella, jove inquieta i vital, no s'acomoda ni es refugia en cap "zona de confort", sinó que diligent i activa, es deixa interpel·lar per les necessitats de l'altre, i **"decididament se n'anà a la muntanya, a un poble de la Judea"** (Lc.1,39), en aquell cas per atendre a la seva cosina Elisabeth que estava en cinta. Maria s'activa, surt a servir l'altre i s'oblida de si mateixa. És el model que hem de viure com Església, i com a bisbes ens comprometem a viure intensament del seu exemple i estímul, per atendre-us, per cuidar-vos, per escoltar-vos i acollir-vos. Per caminar junts. I a la vegada us animem també a que deixeu que el Crist us interpel·li. Ell que també surt al nostre encontre, al vostre encontre, i us crida pel vostre nom. A cadascun. Que ressoni alt i fort el seu **"Talita Kum"** que traduït de l'arameu original que trobem en els evangelis vol dir: **"Jove aixeca't"** (Mc.5,41). És el que el Crist Ressuscitat li diu a Saule quan anava camí de Damasc i que li canviarà radicalment l'existència: **"Aixeca't, et faig testimoni del que has vist"** (Ac 26,16).

Deia el papa Lleó durant una Audiència General a Roma: "Joves, no espereu! Responeu amb entusiasme al Senyor que us crida a treballar en la seva vinya! No tinguis por, que el Senyor és generós i no et decepcionarà. Treballant a la seva vinya trobaràs la resposta a la profunda pregunta que porten dins del teu cor: quin sentint te la meua vida?"¹⁰

⁹ Missatge del papa Francesc per a la XXXVII Jornada mundial de la Joventut 2022-2023, Roma, 15 d'agost de 2022.

¹⁰ Audiència General del Papa Lleó XIV a la plaça de St. Pere a Roma del 4 de juny del 2025.

T'hi atreveixes? Ho fem junts?

No podem deixar de recordar que estem dins de l'Any Jubilar on, cridats a ser pelegrins de l'esperança volem caminar junts, com Església sinodal, units per una mateixa fe, una mateixa esperança i una mateixa caritat. Com ens recordava el Papa Francesc: *"En un món sovint dividit per lluites i discòrdies l'Esperit Sant s'oposa a tota divisió perquè l'Esperit és harmonia, és unitat i ens porta la pau"*¹¹. Pelegrins d'esperança. Jubileu en l'Esperit.

Per això us convoquem el proper **25 d'octubre de 2025** a trobar-nos tots junts a Montserrat, en ocasió del Mil·lenari de la fundació del monestir que s'alça per venerar la imatge de la Moreneta i que concentra tanta història i cultura de la nostra terra, i on sobretot, es celebra i lloa des de la fe a Maria, Mare de Déu i Mare de l'Església. Volem que aquest **Mil·lenari Jove** sigui un signe preciós de la comunió de les nostres diòcesis i a la vegada un regal de present i de futur, ple d'alegria i d'esperança de les esglésies que pelegrinen a Catalunya.

Que la Mare de Déu de Montserrat, Patrona de Catalunya¹², vetlli i cuidi les nostres diòcesis, les nostres famílies i a tots aquells amb qui compartim el goig d'aquesta terra i amb qui estem cridats a viure en sincera fraternitat i amor evangèlic.

*Rosa d'abril, Morena de la serra,
de Montserrat estel:
il·lumineu la catalana terra,
guieu-nos cap al Cel.*

ELS VOSTRES BISBES

Secretariat Interdiocesà de
Joventut de Catalunya i
Balears.

www.millenarijove.cat

¹¹ Homília del papa Francesc en la Festa de Pentecosta del 2 de juny de 2023.

¹² L'11 de setembre de 1881, el papa Lleó XIII va proclamar la Mare de Déu de Montserrat com a Patrona de Catalunya.